

«Ένα παιδί από τα παιδικά χωριά SOS διηγείται»

Το όνομά μου είναι Γιώργος, είμαι δεκατριών χρονών και φιλοξενούμαι στο παιδικό χωριό SOS , τα τελευταία οχτώ χρόνια.

Στην αρχή τα πράγματα ήταν δύσκολα για εμένα. Αισθανόμουν μοναξιά, γιατί δε γνώριζα τα άλλα παιδιά και τη νέα μου μητέρα και ταυτόχρονα προδομένος από τη φυσική μου οικογένεια που με είχε εγκαταλείψει. Έπειτα όμως από λίγο καιρό, κατάλαβα ότι αυτό είναι το σπίτι μου και αυτή η οικογένεια στην οποία ανήκω. Η νέα μου μητέρα και τα αδέρφια μου, με αποδέχτηκαν με αγάπη κι έτσι επουλώθηκαν τα συναισθηματικά μου τραύματα που κουβαλούσα από την προηγούμενη ζωή μου. Σιγά -σιγά έμαθα να εμπιστεύομαι τον εαυτό μου και τους άλλους. Λόγω της αυτοπεποίθησής μου, μπορώ πλέον να αξιοποιήσω τις δυνατότητές μου. Δεν φοβάμαι να πω τη γνώμη μου, η οποία ακούγεται και λαμβάνεται σοβαρά υπόψη. Έτσι συμμετέχω στη λήψη αποφάσεων που επηρεάζουν τη ζωή μου. Αισθάνομαι ότι μεγαλώνω με σεβασμό και αξιοπρέπεια ως μέλος της οικογένειάς μου και της κοινωνίας.

Η αλήθεια είναι ότι πολλές φορές νοσταλγώ τους φυσικούς μου γονείς και συγγενείς. Ξέρω ότι δεν υπάρχει δυνατότητα προς το παρών, να συναντηθούμε και να περάσουμε χρόνο μαζί, αλλά θα ήθελα στο μέλλον να αλλάξουν οι συνθήκες και αυτό να πραγματοποιηθεί. Ένα ακόμα ανεκπλήρωτο όνειρό μου είναι να ταξιδέψω και να γνωρίσω τον κόσμο. Μερικές φορές αισθάνομαι εγκλωβισμένος στα όρια του χωριού και της μικρής κοινωνίας μας. Ελπίζω ότι κάποια μέρα θα καταφέρω να κάνω μακρινά ταξίδια. Εκτός από αυτούς τους μακροπρόθεσμους στόχους, έχω κι άλλους άμεσους. Θα ήθελα να τελειώσω το σχολείο, να σπουδάσω, να αποκατασταθώ επαγγελματικά, ώστε να ανταποδώσω τη βοήθεια που απλόχερα μου χάρισε η οργάνωση των παιδικών χωριών SOS.

Αυτό άλλωστε θα ήταν το λιγότερο που θα μπορούσα να κάνω για τους ανθρώπους που με έχουν στηρίξει και συνεχίζουν να με στηρίζουν όλα αυτά τα χρόνια. Κοντά τους έχω κερδίσει πολλά. Ζω σε ένα ασφαλές περιβάλλον κι έχω μια «οικογένεια» που με φροντίζει με αγάπη. Με σέβονται ως προσωπικότητα και με βοηθούν να ενταχθώ σε μια ομάδα κι αργότερα στην κοινωνία. Τελικά αυτό το παιδικό χωριό SOS είναι ότι καλύτερο θα μπορούσε να μου συμβεί, μετά από τόσες αντιξοότητες που συνάντησα στη ζωή μου.

Αλεβιζόπουλος Νικόλαος Β₁